

מ"ת 52583/02 - מדינת ישראל נגד אבiran נחום, בת אל יוסף

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

מ"ת 16-02-16 52583 מדינת ישראל נ'
נחום(עוצר) ואח'
29 מץ 2016

בעניין:

הმასპიცის

מדינת ישראל
נגד

მასპიცის

1. אבiran נחום (עוצר)
2. בת אל יוסף

nocchim:

ב"כ המבקשת עו"ד נוח רחאל

המשיב 1 הובא באמצעות שב"ס

ב"כ המשיב 1 עו"ד שלמה אלכבר (מטעם הסנגוריה הציבורית)

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בתאריך 24.2.16 הוגש נגד המשיב כתב אישום המיחס לו 13 אישומים בגין עבירות של סחר باسم מסוכן.

על פי כתב האישום העבירות בוצעו במהלך חודשיים ינואר פברואר 2016.

בד בבד הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

הсанגור הסכים לקיומן של ראיות לכואורה וועלית מעצר ולמעשה הדיוון התמקד אך ורק בסוגיה אחת והוא האם ניתן בשלב זה להורות על הפנית המשיב להליך של גמילה מסמים במסגרת קהילתית טיפולית סגורה.

ב"כ המבקשת טען כי לנוכח חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, עברו המכבייד של המשיב ומאשר מותנה התלווי ועומד

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

כנגדו ובעיקר לנוכח הדברים הבורורים העולים מהתסaurus אין מקום להיליכי גמiliaה בשלב המעצר ויש להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.

ב"כ הנאשם טען כי אף בנסיבות שכאלה על בימ"ש לשקלול אפשרות זו.

תחילת הליכי גמiliaה בשלב המעצר תחסוך זמן יקר ותשיעו הן למשיב והן לחברה.

הסגור הפנה את בימ"ש לאסמכאות שונות אשר מהם עולה כי בתיה המשפט נעתרים במקרים ובנסיבות מסוימות לביקשות שכאלה על אף עבירות חמורות המיוחסות לנאים אחרים.

באשר להיליכי גמiliaה בשלב המעצר הכלל ידוע ונקבע בשורה של הלוות ולפיו מקום של הליכי טיפול וגמiliaה הוא בשלב העונש ולא בשלב המעצר וכי רק במקרים חריגים - התלוים במסוכנות הנאשם, בסיכוי הצלחת הטיפול ובשאלת כנות רצון הנאשם להיגמל יתאפשר שחרורו לחופת מעצר בשל הליכי גמiliaה (בקשר זה מפנה לבש"פ 8791/10 חגי לוי נגד מדינת ישראל, בש"פ 3418/10 עוזרי נגד מדינת ישראל). כמו כן, נפקד כי בימ"ש יורה על שחרור למרכז גמiliaה בשלב המעצר בנסיבות חריגות בלבד וככל מנ הרואו להשאיר הכרעה זו בשלב גזר הדין.

נסיבות חריגות אלה מתקיימות למשל במקרה שבו הנאשם נמצא בעיצומו של הליך גמiliaה וכן כאשר בימ"ש משתכנע כי רצונו של הנאשם להיגמל הינו כן אמיתי וסבירו להצליח בטיפול גבוהים (ראו בש"פ 10/2018, דני ערביב נגד מדינת ישראל).

לא לモתר לציין כי מטרתו של ההליך הפלילי הינה אך ורק טיפול ושיקום העבריין אלה על ההליך הפלילי ליתן מענה לשיקולים וסוגיות נוספות, ביניהם התיחסות למסוכנות העבריין, הגנה על שלום הציבור וביטחונו ובסופה של דבר אף גמול והרתהה במידה והנאים הורשע.

הכללים לצורכי החלטה להפנות להליך גמiliaה בשלב המעצר סוכמו בהלכת סoiseה (בש"פ 11/1981) אשר אף שם חז בימ"ש העליון על הכלל לפיו רק במקרים חריגות יש להפנות הנאשם להיליכי גמiliaה בשלב המעצר.

באשר לכללים עצם נקבע כי: ניתן לשקלול חלופה זו אם:

א. כאשר הנאשם החל בגמiliaה עוד לפני שביצעת את העבירה שבגינה נעצר.

ב. כאשר פוטנציאלית ההצלחה של הליך הגמiliaה היא גבוהה.

ג. כאשר יש בהליך הגמiliaה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנש��פת מן הנאשם.

אין ספק כי ראוי שמשיב זה יגמל מהתכרכותו לטעמים ואולי אף בכך ייחדל מן העיסוק הכרוך בכך לרבות סחר בסמים

אשר פגיעתו הציבור הרחב גבוהה ביותר מעבר לפגיעה עצמו.

על אף האמור סבורני כי במקרה זה הנאשם לא עומד אף לא באחד מן התנאים שנקבעו בהלכת סoiseה ובשורה ארוכה של פסקי דין של בימ"ש העליון המבוססים את הכלל האמור. בהקשר זה אציין כי הסוגור אכן הפנה למס' מקרים בהם אושרה חלופה שכזו אך לא התרשםתי כי מדובר במקרים אשר מהם ניתן ללמוד על המקירה שלפני. על כן למשל במ"ת 11-50520-5052, נקבע ע"י בימ"ש המחויז בחיפה כי ניתן לשקל אפשרות זו לנוכח העובדה שהמשיב כבר החל בתהילר גמילה ואף לאחר ביצוען של העברות פנה למוסד גמילה ובקש להשתתף בתוכנית מתאימה. בכך יש כדי לומר על רצונו הcken והחופשי לעبور הליך שכזה ללא אילוצים חיצוניים שהשפיעו על החלטתו. בנוסף, בימ"ש המחויז לפקח בחשבון את חוות דעתו של עובד סוציאלי אודוט נוכנות המשיב לעبور הליך גמילה ובלתיו לכך ועל סיכוי הצלחתו הగבוהים ייחסית. لكن, ובהתחשב במסוכנות ה怯ה של אותו משיב, נעתר בימ"ש המחויז בחיפה לבקשה להפנות את המשיב לتفسיר משלים בעניין זה.

באשר למ"ת 12-01-8812-8812 שהוגש אף הוא לעוני שוב לא ניתן להקש ממנו על המקירה שלפני. מדובר בעברות של גנבה בצוותא, איומים, נזק לרכוש, תקיפה סתם, עבירות אשר אין חולק כי אין דומות לסחר אינטנסיבי וממושך בסמים מסוכנים כפי שעולה מכתב האישום בעניינו של המשיב שלפניו. מעבר לכך, באותו מקרה התרשם בימ"ש השלים בנצרת כי מתקיימים התנאים הדרושים לפי הילכת סoiseה לתחילתו של הליך גמילה בשלב המעצר. בימ"ש אף לפקח בחשבון והעניק משקל רב להתרשות קצין המבחן ולכך שהמסוכנות הנש��ת היא בגיןית בלבד, והעביר הלא מכבייד ولكن נעתר לבקשה להפניה לגמילה טיפולית במלכישוע.

במקרה שלפני כאמור המשיב לא עומד אף לא בתנאי אחד מתנאי הילכת סoiseה. המשיב לא החל עverb למעצרו בהליך גמילה מסודר והתרשםתי כי רצונו לעשות כן היום נועד אך ורק להתחמק מענישה הצפואה לו בגין זה במידה וירושע.

כמו כן, מتفسיר שירות המבחן עולה בבירור כי פוטנציאלית ההצלחה של הליך זה הינו נמוך ביותר וזאת לנוכח ניסיון העבר כמפורט בתסקיר בהרבה. אציג כי מן המفسיר עולה כי המשיב שולב בעבר בקהילה טיפולית במלכישוע כחלופת מעצר, שהוא שם אומנם תקופה אורך יחסית אך הפסיק את הטיפול בקהילה על דעת עצמו והתרשות הייתה כי אינו רוצה לשחות במקום ולכנ הפך את הכללים שם. המفسיר מצין כי בתום ריצוי מסרו הקודם אכן פנה המשיב ביוזמתו למרכז חסן וטופל שם במשך כ-3 חודשים. בתחילת הקשר נצפתה מוטיבציה להליך זה אך ככל שעבר הזמן חלה נסיגה, ואב במקרה זה ניתן המשיב קשר עם מרכז חסן על דעת עצמו. הדברים האמורים נוכנים אף לנוכח האמור בתסקיר שירות מבחן לנוער מצין בתסקיר מהם עולה כי ניסיון להפעיל סנקציות שונות נגד המשיב לרבות ניסיונות שיקומיים לא מנעו ממנו לחזור על מעשיו הפליליים.

אף הורי מתקשים להציג לו גבולות וחסמים חסרי אונים על מול התנהגותו פורצת הגבולות והאלימה. המשיב עצמו ציין בפני קצינת המבחן כי הוא ניסה לחדר משימוש בסמים אך חזר לכך לאחרונה. כמו כן ציין במפורש, כי בעבר, עת שהה בקהילה טיפול עשה זאת כדי לרצות את הורי ולא מתור בגרות ומניע פנימי אמיתי.

בהקשר זה דומה, כי הדברים ברורים ובסיסים את ההתרשות לפיה בשלב זה אין למשיב שלפני כוחות להתמיד בהליך טיפול ארוך, קשה וrintensיבי, כפי שהוכיח בעבר ואף כפי שידוע לבית המשפט נדרש בקהילה טיפולית סגורה

כמPLICIOU.

אף התנאי האחרון בהלכת סoiseה, לפיו יש בהליך הגמiliaה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנש��פת מן המשיב, אינו מתקיים בנסיבות זה.

די לעין בכתב האישום המיחס לנאים עבירות רבות של שחר בשם מסוכן, וכן בגילוין הרשעויות הקודמות המכיל עבירות רבות, בין היתר בעבירות סמים, רכוש, אלימות ועוד, בגין ריצה הנאשם מאסרים ממושכים, ולהובתו אף מסר מותנה בן 8 חודשים בר הפעלה, דבר שלא היה בו כדי להרטיעו די, כדי להסביר בצורה ברורה כי מסוכנותו של המשיב רבה וכל חלופת מעצר בניסיבות מקרה זה, אף אם מדובר בחלופה מוסדית נוקשה וסגורה כקיהלה טיפולית מלכישוע, לא תאין או תצמצם את מסוכנותו.

בהתאם זה אף אפונה לסייעת הتفسיר, לפיו אף שירות המבחן אשר בפניו הביע המשיב רצונו לשחררו לקהילה הטיפולית, סבר כי אין מקום לעשות כן לנוכח רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות דומות בעבר ולכן המלצותם היא שלא לשחררו מעצר.

בנסיבות אחרות הייתי שוקל להפנות את המשיב לקבלתتفسיר משלים לשם בוחנת האפשרות לשילובו בקהילה טיפולית כאמור, אך לנוכח האמור לעיל, בעיקר לנוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב ומאהר והתרשמתי כי מטרתו הינה אך ורק שחרור מעצר ולא גמiliaה אמיתית מסוימים, סבורני כי לא ניתן להורות על שחרורו ולכן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר ב' תשע"ו, 29/03/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבול, שופט